

Protestants Marken

Jaargang 2, nummer : 28

verschijnt wekelijks

Zaterdag 12 juli 2008

Kerkdiensten voor : zondag 13 juli 2008

10:00 uur *Ds. P.A. Pronk te Berlijn*
Intochtslied: *Psalm 98: 1 en 2*

17.00 uur *Ds. P.A. Pronk te Berlijn*
Intochtslied: *Psalm 98: 1 en 2*

Eerste collecte voor:
het project van de Waterlandse Gemeenten
(Ronoylion)

Tweede collecte voor:
onze Hervormde Gemeente

10:00 uur *Dr. W. Gugler*
Tekst: *Ruth 2*

Collecte is bestemd voor:
de Kerk

Dagelijkse schriftlezingen

zondag	13 juli	Matteüs 12: 33 – 42
maandag	14 juli	Matteüs 12: 43 – 24
dinsdag	15 juli	Matteüs 13: 1 – 9
woensdag	16 juli	Matteüs 13: 10 – 17
donderdag	17 juli	Matteüs 13: 18 – 23
vrijdag	18 juli	Matteüs 13: 24 – 33
zaterdag	19 juli	Matteüs 13: 34 – 43

Overdenking: Heer, ik hef mijn hart en handen tot U op.

Psalm 25:1

Vorige week is pater van Kilsdonk overleden. Hij is 91 jaar geworden. De laatste jaren zat hij in het verzorgingshuis Bernardus in Amsterdam. Het was stil om heen geworden. Maar toch werd zijn overlijden vermeld in het Journaal op de televisie en hebben kranten artikelen over deze boeiende mens geschreven.

Hij was de molenaarszoon uit een gehucht ergens in Brabant. Als goed katholiek was hij voorbestemd voor een loopbaan in de kerk. Hij trad in bij de Jesuïetenorde en kreeg een plek als studentenpastor in Amsterdam. En daar heeft hij zijn gaven van hart en handen kunnen ontplooien. Hij werd een begrip in de stad.

Hij was af en toe in conflict met de kerkelijke autoriteiten, die hem nooit echt hebben durven aanpakken. Daarvoor was hij te populair. Maar hij was vooral de priester, bij wie mensen terecht konden met al hun sores. Juist studenten, die los zijn van eigen huis en op een kamertje ergens in de stad wonen zonder de vertrouwde thuisomgeving, hebben zo'n luisterend oor nodig. Juist jonge mensen die op zoek zijn naar hun identiteit, hebben iemand nodig die luistert en een weg weet te wijzen. Van Kilsdonk was zo'n luisterende mens. En hij ging mee tot het uiterste. Zo heeft hij vaak begrafenisstenen moeten leiden van mensen die door aids gestorven zijn en van mensen die het leven niet meer aan konden en door suicide gestorven zijn. Pater van Kilsdonk heeft veel betekend voor de rooms-katholieke mensen in Amsterdam en daarbuiten.

Toen ik hoorde, dat van Kilsdonk was overleden, moest ik denken aan majoor Bosshardt. De majoor is vorig jaar overleden. Zij was ook zo'n kleurrijk figuur. Wat van Kilsdonk was voor de katholieken, was majoor Bosshardt voor de protestanten. Allebei een beetje tegen de draad in. Allebei een beetje anders dan anderen. Maar allebei met een grote liefde voor hun medemens.

Van Kilsdonk en Bosshardt zullen elkaar weleens ontmoet hebben, maar ik denk niet dat ze veel contact hadden. Hun werelden waren daarvoor te verschillend. Bewoog van Kilsdonk zich meer in het intellectuele klimaat van de roomskatholieke studenten, bij de majoor ging de zorg meer uit naar de mensen aan de onderkant van de samenleving. En allebei werden ze wel nuchtere kroeglopers genoemd.

Wat is nou het geheim van hun leven geweest?

Allebei leefden ze met hun bijbel. Daar hebben ze troost uitgeput en daar hebben ze inspiratie in gevonden om de weg te gaan naar hun naaste in nood.

En allebei kenden ze de vreugde van het gebed. Pater van Kilsdonk had in zijn kamer een bidstoel staan. En iedere avond ging hij knielen en met opgeheven handen noemde hij de namen van alle mensen die hij die dag gesproken had. Hij legde de mensen zo in Gods handen. Hij bracht de mensen zo in Gods hoede en zorg. Waar wij niet kunnen zorgen, daar zorgt God.

Van Kilsdonk en Bosshardt zijn kleurrijke figuren geweest. Elk heeft op een eigen wijze veel betekend voor de mensen en voor het geloof in onze streken.

Niet iedereen kan kleurrijk zijn. Maar wel iedereen kan leven met de bijbel en in het gebed de medemens opdragen aan de troon der genade.

Die opdracht geldt voor ons allemaal.

“Heer, ik hef mijn hart en handen tot U op.”

ds J. Pronk

Bij de kerkdiensten

Zondag hoopt Pieter Ariaan weer voor te gaan in de Hervormde Kerk.

In de morgendienst komt Deuteronomium 34 aan de orde: een zegen voor de mensen.

Zelf heb ik dan de voorgang in Zunderdorp.

In de middagdienst horen wij naar Lucas 22: 54 – 65: de reddende blik.

ds J. Pronk

Adreswijziging

Hr. A. J. Lievendag van Minnehof 21 naar Zeilstraat 20

Mw. G. J. Schipper van Kerkbuurt 1 naar Zeilstraat 20

Hr J.J. Pereboom van kerkbuurt 58 naar Kerkbuurt 64

Mw E. Zeeman – de Groot van Akkerstraat 6 naar Verpleeghuis Gouwzee, afd de Dijk, Kloosterbuurt 1, 1131 HB Volendam

Hr. K. de Groot van Hoogkampaan 6 naar Zorgcentrum Swaensborch, kamer 301, Swaensborch 11, 1141 VZ Monnickendam

Giften

Op huisbezoek ontvangen 1 x € 10,00 voor de Hervormde Diakonie en 1 x € 10,00 en 1 x € 50,00 voor de Hervormde Gemeente. Hartelijk dank.

Veteranen, ze hebben wat te vertellen

Maandelijks zwaaien militairen af, na een kort verband bij defensie of na een hele loopbaan. Als ze in een uitzendgebied hebben gewerkt, zijn ze op het moment van dienstverlating *veteraan*.

Aangezien uitzendingen voor de gemiddelde militair aan de orde van de dag zijn, groeit ook het aantal veteranen gestaag. Met ruim 100.000 mannen en vrouwen vormen zij een belangrijke groep in de samenleving. Het is een groep met bijzondere ervaringen, waarvan je veel kunt leren. Hun ervaringen zijn rijker en omvangrijker dan de gemiddelde persberichten uit en over uitzendgebieden. Een aantal van hen heeft geleefd met de dood voor ogen: de eigen doodsdreiging, het sneuvelen van kameraden, van burgers en militairen, van de plaatselijke bevolking, van vijanden.

Veteranen leerden lessen voor het leven. Ze hebben geleerd op cruciale momenten beslissingen te nemen van levensbelang. Ze hebben (anders) leren kijken naar andere culturen, naar de thuissituatie (zowel hun eigen gezin als het woon- en leefklimaat in Nederland), ze hebben leren relativeren en dingen beter naar waarden schatten.

Kortom: de veteranen zijn de moeite waard om aandacht voor te hebben.

In de praktijk wordt dit niet altijd erkend. Bij deze groep hoort helaas vaak het woord miskennis. De ernstigste vorm daarvan is, dat er mensen zijn die doen alsof militairen niet namens onze democratische samenleving zijn uitgezonden, wat bijvoorbeeld de oudere veteranen bij terugkeer uit Indië, Korea en Nieuw Guinea is overkomen. Een niet te verwaarlozen factor in de verwerking van een uitzending is de manier waarop de media en de politiek spreken over de uitzending. De belangen van de één kunnen in schril contrast staan met die van de ander. Wat voor de één een succes is kan voor de ander een debacle lijken. Het beeld als zouden militairen krijgers zijn die niets liever doen dan schieten, staat ver af van hun werkelijkheid. En ook de opvatting, dat ze zelf gekozen hebben voor dit vak en niet moeten zeuren over nare gevolgen, doet onze veteranen geen recht.

Het zou ons allen goed doen, als we meer aandacht hebben voor deze mannen en vrouwen, die namens ons allen op moeilijke plaatsen geleefd en gewerkt hebben. Hun verhalen kunnen ons veel leren over de weerbarstige wereld waarin wij leven. En wanneer veteranen zelf willen spreken met een geestelijk verzorger, die de militaire wereld kent, dan kan een afspraak gemaakt worden via het veteraneninstituut, tel 0343-474147 toestel 169.

(publicatie van de Stichting Landelijke Thuisfronten)

Voorbede

- 1 Voor U Kerk over het rond der aarde en voor beide Kerken op Marken, Heer bewaar ons bij U Woord dat we trouw zijn in U dienst.
- 2 Voor de Predikanten, Heer sterk hun in uw Woord en zegen hun.
- 3 Voor alle ambtsdragers, Heer wil hun sterken en hun zegenen opdat zij met vreugde dit werk mogen verrichten.
- 4 Voor alle die treuren, Heer wil hun troosten en sterken.
- 5 Voor U volk Israël en de Palestijnen, Heer dat ze samen de vrede zoeken.
- 6 Voor allen die in Hoogheid zijn gezeten die Landen en Volken regeren, Heer geef hun krachten wijsheid opdat zij regeren in recht en gerechtigheid.
- 7 Voor allen die op vakantie zijn, Heer wil hun beschermen en dat zij rust mogen vinden.

L. Kes-Schouten

Kerkelijke stand

Overleden op 7 juli: D. de Jong, Grote Werf 2 op de leeftijd van 68 jaar.

Collecten Hervormde Kerk

Zondag 6 juli 2008

De eerste collecte bestemd voor de Diaconie € 111,01

De tweede collecte bestemd voor onze Hervormde Gemeente € 118,95

De Ziekenboeg

Waterlandziekenhuis, Postbus 250, 1440 AG Purmerend
Afd. A2 kamer 24; mw E. Zeeman – de Groot, verpleeghuis Gouwzee, Volendam

Wij willen iedereen bedanken, die ons in welken vorm dan ook feliciteerde met ons 70 jarig huwelijk.

Het was enorm.

Maretje en Klaas Piet

Bij de kerkdiensten:

Op zondag 13 juli gaan we in de verkonding nadenken over Ruth 2. Bij het lezen van dit hoofdstuk proef je de verborgen leiding van God. En we zie ook hoe de zwaar beproefde Naomi de tekenen van Gods trouw begint te begrijpen. Haar bitterheid wordt opengebroken en er groeit weer hoop op een toekomst.

Afwezig:

Volgende week zijn wij een aantal dagen niet thuis. Van maandag 14 t/m vrijdag 18 jullie kunt u bij dringende zaken een beroep doen op ds. Pronk.

Met een hartelijke groet,
Ds. Werner Gugler

Rome en Zuiderwoude

Rome is een rare stad. Ooit was ik er een dag. Mijn vrouw werd ziek, een opname volgde. De ambulance kreeg een lekkke band, en niemand sprak een woord buiten de deur. Ik weet nog niet wat ze met haar uitgehaald hebben.

Nu was ik er weer en vielen de kerken op. De Sint Pieter en die 600 andere. Wat moet je er mee? Misschien zijn ze mooi, maar ik houd niet van al dat marmer. Religieuze opera's van steen met dik aangezette emoties. Je wordt van de weeromstuit kaal en sober, in ieder geval ongelovig. Luther ging er ook kijken en dat heeft de Reformatie vijf jaar vervroegd. Een kerkje hoog in de bergen van Noorwegen of een houten schuur in de Mississipi-delta inspireert meer. Jezus had geen plek om het hoofd neer te leggen. Zou Hij slapen in Vaticaanstad? Je kunt het je niet voorstellen.

Gelukkig werd geloof in de goede schepping versterkt: het design van de gemiddelde Italiaanse vrouw is zeer geslaagd.

Blij met mezelf en de eigen protestantse gedachten reis ik af. Ik kijk naar huis en kerk thuis, het Vaticaanstad van Zuiderwoude. En ik reken. Vaticaanstad in Zuiderwoude is procentueel 123 keer groter in het dorp dan het echte in Rome. En heeft er in deze pastorie minder maffia gewoond dan daar? Ik ken mij zelf en over voorgangers heb ik geen illusies. Dus wat houd ik voor onthechte praatjes? Hier geen marmer, wel een dorpskathedraal.

Maar zo eenvoudig is het niet. Geloof kan nooit zonder plek, nooit zonder huis. Natuurlijk, Abraham verliet Ur, Israëlieten de vleespotten van Egypte. Maar in de woestijn hadden ze toch een tabernakel, een woestijntent van hoogwaardig materiaal. Aangekomen in het beloofde land bouwden ze de tempel. Met vak- en kunstwerk. Het beste was nog niet goed genoeg. Muziek, verbeelding, taal, er moet zorg aan besteed zijn, zoals ook aan Zijn huis zorg besteed mag worden: we maken schoon, we stoppen verf, we onderhouden, we draaien mensen poten uit om dat gebouw in glorie overeind te houden. De kerk is een ontmoetingsplaats voor loslopende dorpelingen. Zij mogen hun eigen hok verlaten. Daar is het maar gewoontjes. God kan wat met kerken, mensen en zeker met plaatselijke boeven.

Want wat is een kerkgebouw nu precies? Wat gebeurt daar? Als het goed is, worden we ontregeld. Door de ruimte. Je zit lekker hard op zo'n kerkbank met een strafbalk in je rug, het is er iets te kil, je hoort het net niet of wel en het is er hoog. Je stoot niet meteen je kop met gedachten en zicht. En ze zeggen er rare dingen. Waar jezelf niet op zou komen. Bovendien zingen ze er min of meer georganiseerd. Merkwaardig, want ze zijn niet onder invloed. Of wel.

Kortom er vallen veel wonderlijke dingen te beleven. Je raakt er wat ontworteld van, maar dat schijnt de bedoeling te zijn.

De kerk is de plaats waar alles ophoudt. Regels die overal vanzelfsprekend zijn, stellen hier niets voor. Mensen vinden hier een vacuüm. Een eigenaardige leegte. Natuurlijk vullen we het met gedoe, maar dat is maar behelpen. Een goede kerk zet elke toeschouwer en hoorder in een richting. Als je scherp kijkt en luistert gaat de deur tenslotte open en komt Christus binnen.

Zacht maar nadrukkelijk.

(ds Rieks Hoogenkamp in de Gemeentebrief van Zuiderwoude/Uidam)

De Kerk

Oud is de Kerk, toch staat haar huis,
al valt ook menige toren.

Vallen de torens ook in gruis,
toch zijn de klokken te horen,
roepend en kleppend, klein en groot,
roepend vooral de ziel in nood,
ziek van het eeuwig verlangen.

Geef dan, o God, dat overal,
steeds als de klokken gaan luiden,
't volk zich om Jezus scharen zal,
horend wat Hij ons beduidde.
Ook al ziet Mij de wereld niet,
gij ziet Mij. Wat Ik zeg, geschiedt.
Ik geef u allen mijn vrede.

(Muus Jacobse)

Projekt Waterlandse Diakonieën

Op 13 juli a.s. zal er weer gecollecteerd worden voor het projekt van de Waterlandse Diakonieën: uitbreiding van een kleine abacaplantage op de Filippijnen. Dit projekt houdt o.a. in: aanschaf van 1500 zaailingen voor abacabomen, een abacastripper, 2 paarden, 2 waterbuffels, ploegen en eggen, bouw materiaal voor een opslagplaats en trainingen op landbouwgebied alsmede voor het goed leiden van het abacabomenprojekt door de boeren zelf.

Vorige maand heeft u in de Kerkbode een uitgebreid verslag van de ontwikkelingen van het projekt kunnen lezen. Volgende maand hopen we u weer een dergelijk verslag te doen.

De Diakonie

Bericht van de zending en evangelisatiecommissie Gereformeerde Kerk

Collecten:

Kindertehuis Timoteo (Zendingskist) 21.04.2008 – 25.06.2008

€ 482,62

Reisverslag.

Het zijn de maanden van de vrije tijd.
Velen gaan op reis. En altijd hebben mensen hun reisherinneringen bewaard.

Zo was er eens een man, die met zijn gezin op reis moest. Hij wist niet waarheen. En een reisplanner had hij al helemaal niet.
Of toch? Een STEM...

Er was een vrouw, die in haar leven de weg kwijt was. Maar bij de bron had ze een gesprek met een (On)bekende.
En ze kreeg reistips...

Er was een man, die het thuis niet meer uithield. Met zijn erfdeel ging hij op reis naar een vergelegen land. Daar vond hij zichzelf terug. Hij spoedde zich naar huis, waar hij werd verwacht...

Er was eens een vrouw, die met haar verdriet op reis ging. In een kapelletje, ver van huis, schreef ze haar ellende op, stak een kaars aan. Naast haar stond nog een vrouw. Ze stak haar hand uit. Door het boogvenster viel het laatste zonlicht...

Er was een man, die op een stormdag op het strand stond met voor hem de onrustige zee.
Hij stelde een vraag.
"Wie is toch deze, dat ook de wind en de zee Hem gehoorzaam zijn...?"

*Waarom zijn er zoveel vragen
Waarom is er zoveel pijn
Waarom zijn er zoveel dingen
Die niet te begrijpen zijn.*

Verdrietig maar dankbaar dat een verder lijden hem bespaard is gebleven,
delen wij u mede dat heden rustig is ingeslapen mijn lieve en zorgzame man,
onze lieve ta en trotse bap

Dirk de Jong Cz.

echtgenoot van Aaltje Dorland

* 13 juli 1939

† 7 juli 2008

Aaltje de Jong-Dorland
Cornelis en Catharina

Jeffrey

Renate

Silvia en Gerard

Denise

Nicole

Erica en Marco

† *Lisa*

Julian

Myrthe

Correspondentieadres: Grote Werf 2, 1156 CV Marken

De rouwdienst zal worden gehouden op vrijdag 11 juli 2008 om 14.00 uur
in de Patmoskerk te Marken, waarna aansluitend de begrafenis zal plaatsvinden
op de Algemene Begraafplaats te Marken.

Na de begrafenis is er gelegenheid tot condoleren in de Patmoskerk.

Nooit zul je door de tuin meer lopen,
waar iedere bloem en iedere plant
getuigden van je zorgende hand.

Een andere tuin ging voor jou open.

Die vertrouwde kleine dingen,
die jij zo onopvallend deed,
die zullen we missen, tot dit leed
verstild is tot herinneringen.

Tot ons verdriet moesten wij afscheid nemen van onze buurman

DIRK DE JONG

Het zal vreemd zijn hem niet meer te zien. Nooit meer een praatje te maken met hem.
We zullen hem erg missen op Grotewerf.

We wensen buurvrouw Aaltje, kinderen en kleinkinderen veel sterkte toe.

De burens van Grotewerf

Toch nog onverwacht en te vroeg bereikte ons het bericht van het overlijden van

Dirk de Jong

Onze IJscub verliest in Dirk een lid, een toegewijd vrijwilliger en een enthousiast
jeugdschaatsbegeleider.

Het zal moeilijk zijn nog iemand te vinden die zo vaak en altijd voor de IJscub Marken klaar
stond.

Wij zijn hem dan ook veel dank verschuldigd.

Wij wensen zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen en verdere familie veel sterkte om met dit
verlies te leren leven.

Het bestuur van de IJscub Marken

Zwijgzaam: stil en zonder vragen,
 wilde jij je ziekte dragen.
 Je vocht met al je levenskracht,
 voor elke nieuwe dag en nacht.
 Zo ben je moegestreden,
 plots uit ons midden weggeleden.
 Na een dappere, maar ongelijke strijd,
 ben je uit je lijden bevrijd.

Met veel verdriet hebben wij afscheid moeten nemen van onze zwager en oom

Dirk de Jong

Wij wensen Aaltje, Cornelis en Catharina, Silvia en Gerard, Erica en Marco en kleinkinderen heel veel sterkte met dit grote verlies.

Jaap + en Neeltje

Jannetje en Peter
 Annemaurice en Charlie, Faith
 Clazina

Gaartje en Cees

Trijntje en Jan, Yvette, Jacqueline
 Louise en Frans, Mike
 Dirk en Ivette +, Daphne, Stan
 Aïda en Erik, Charell, Lara May

Jan en Luutje

Mariska en Arjan, Larissa, Stijn

Lieve bap,

Nooit meer samen schaatsen, vissen
 naar de dijk of de ijsbaan op Marken.

We zullen je ontzettend missen.

Rust zacht lieve bap

Denise en Nicole
 Julian en Myrthe
 Jeffrey en Renate

Een mengeling van pijn en tranen
 slechts af en toe een sprankje hoop
 Gedreven door een sterke wilskracht
 hoewel het onheil nader sloop
 Je gedachtenis zal immer blijven
 te vroeg ben je van ons heengegaan
 We houden van je en zijn je dankbaar
 voor alles wat je hebt gedaan

Na een moedige strijd hebben wij afscheid moeten nemen van onze zwager en oom

Dirk de Jong

We wensen Peet Aaltje, kinderen en kleinkinderen sterkte en kracht toe bij het verwerken van dit grote verlies.

Cees
 Lobbrig
 Neven en Nichten

Verdrietig hebben wij kennis genomen van het overlijden van Dirk de Jong, vader en schoonvader van Cornelis en Catharina.

Wij wensen de familie sterkte en kracht toe bij het verwerken van dit verlies.

Hein Pieter & Hedwig
 Dirk & Geertje
 Edward & Erna
 Klaas Dirk & Neeltje
 Pieter & Christina
 Johan & Neeltje
 Jaap & Danielle